

Сега, на новата борба, на новия подвиг и на новата си вяра той служи с „песен черна и бунтовна“ („Муза“ 40). Пътя пред него е незнаен, сжмнение го гризе, смущава го предчувствие, но вржщане няма (45II); и моли живота да го дари сжс сили, вяра и любов, та да слави, сред огън и кжр-вй, новата далечна зора („Молитва“ 25). — Ще гржмне бунтарската им песен, ще вжрвят с велика вяра без да отпадне волята им в борбата — „Преди да сжмне“; Но, може би, не ще им постигне мощ, и ще постелят с кости друми (26). — Теглата им не са напразни: гнета на живота зазрява в тях по светли надежди (1II); ще носат „кржста на сждбата“ те, за да отменят горчивата чаша на потомците (—52): защото щастието е в цената на кржвта им (14).

Сега миналото за Ракитина е носител на безценници, а бждащето — на ламтеж за борба (— 13); от дете той е под влиянието на „Северния зягжр“: някога го е приспивал, като юноша е развердял духа му, а сега — „под кржста на тегла“ той го крепи с яки криле; защото —

Близък, роден ми е твоя зов,
Зов за бури, о тржбач суров! (— 33)

Той е буревестник; —

Зовят му е пламък опасен
Прегради кат вихжр катуря,
Той иде могжщ и безстрашен
И с него — победната буря. (— 58)

Под негово влияние „предтечите“ на новото време „с тржбен зов просторите разтжрсват“; пробуждат заспалите и с кржвта си ще осветят новите скрижали (— 22); и той чувства в себе толкова желания и мощ; че победен никога не ще каже — стига (36 I); Вихжра носи и окриля поета, гроба си в борбата ще намери: неговата сила е отчаянието, а вярата му — смелостта безшумна (— 8); под своя стяг ще сжбере за борба страдалците по целия свят, ще разбуни гладните тжлпи, ще раздруса от джно света:

През огън и смжрт ще преведа
Робите кжм мир и свобода. (16)

И в стржмният им път ще ги крепи идеала — да умрат с вяра в бурите, що сеят, за да оживеят в смжртта (— 29).

Кжм тия, що живеят в тегло и мрак, да творят блага за другите (—38); кжм рудокопите, що разкриват под земята несметни богатства за другите (— 41); кжм тжлпите, чиито сили зреят сред сжблазните, греха и глада на града (—42); и най-последно кжм прокудените от селата гладни хора (— 53) — поетят отправа следния З о в (— 36):